॥३९॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५२॥ ॥छ॥ ॥छ॥ तस्मिन्निति ॥१॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ॥ ६ ॥

समुहूर्तं समाश्वस्य सह देव्या महाद्युतिः॥ पुनरन्वेषणे यत्नमकरोत्परमं तदा॥३९॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशा० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५२॥ ॥छ॥ युधिष्ठिर उवाच तस्मिन्नंतर्हिते विप्रे राजा किमकरोत्तदा॥ भार्या चास्य महाभागा तन्मे ब्रूहि पितामह॥१॥ भीष्म उवाच अदृष्ट्वा स महीपालस्तमृषिं सह भार्यया॥ परिश्रांतो निववृते व्रीडितो नष्टचेतनः॥२॥ स प्रविश्य पुरीं दीनो नाभ्यभाषत किंचन॥ तदेव चिंतयामास च्यवनस्य विचेष्टितं॥३॥ अथ शून्येन मनसा प्रविश्य स्वगृहं नृप॥ ददर्श शयने तस्मिन् शयानं भृगुनंदनं विस्मितौ तमृषिं दृष्ट्वा तदाश्चर्यं विचिंत्य च॥ दर्शनात्तस्य तु तदा विश्रांतौ संबभूवतुः॥५॥ यथास्थानं च तौ स्थित्वा भूयस्तं संववाहतुः॥ अथापरेण पार्श्वेन सुष्वाप स महामुनिः॥६॥ तेनैव च सकालेन प्रत्यबुध्यत वीर्यवान्॥ न च तौ चक्रतुः किंचिद्विकारं भयशंकितौ॥७॥ प्रतिबुद्धस्तु स मुनिस्तौ प्रोवाच विशांपते॥ तैलाभ्यंगो दीयतां मे स्नास्येहमिति भारत॥८॥ तौ तथेति प्रतिश्रुत्य क्षुधितौ श्रमकर्शितौ॥ शतपाकेन तैलेन महार्हेणोपस्थतुः॥ ततः सुखासीनमृषिं वाग्यतौ संववाहतुः॥ न च पर्याप्तमित्याह भार्गवः सुमहातपाः॥१०॥ यदा तौ निर्विकारौ तु लक्षयामास भार्गवः॥ तत उत्थाय सहसा स्नानशालां विवेश ह॥११॥ क्लृप्तमेव तु तत्रासीत्स्नानीयं पार्थिवोचितं॥ असत्कृत्य च तत्सर्वं तत्रैवांतरधीयत॥१२॥ स मुनिः पुनरेवाथ नृपतेः पश्यतस्तदा॥ नासूयां चक्रतुस्तौ च दंपती भरतर्षभ॥१३॥ अथ स्नातः स भगवान्सिंहासनगतः प्रभुः॥ दर्शयामास कुशिकं सभार्यं कुरुनंदन॥१४॥ संदृष्टवदनो राजा सभार्यः कुशिको मुनिं॥ सिद्धमन्नमिति प्रह्वो निर्विकारोन्यवेदयत्॥१५॥ आनीयतामिति मुनिस्तं चोवाच नराधिपं॥ स राजा समुपाजह्रे तदन्नं सह भार्यया॥१६॥ मांसप्रकारान्विविधान्शाकानि विविधानि च॥ वेसैवारविकारांश्च पानकानि लघूनि च॥१७॥ रसालापूपकांश्चित्रान्मोदकानथ खांडवान्॥ रसान्नानाप्रकारांश्च वन्यं च मुनिभोजनं॥ फलानि च विचित्राणि राजभोज्यानि भूरिशः॥ बदरेंगुदकाश्मर्यभल्लातकफलानि च॥१९

॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥ १३॥१४॥ १५ ॥१६॥ १७ ॥ १८ ॥ १९॥ ॥

व्यंजनं ज्ञेयं वेसवार उपस्कर इति हलायुधः

Digitized by Google